

[Addi Andersen]

et forbedret miljø, så vi undgår den helt store katastrofe.

Der bliver som sagt forsøgt meget fra mange sider. Bl.a. har OECD for nylig afholdt en konference vedrørende kernekraft og atomaffald. Der var en atomtekniker fra Sovjetunionen til stede, og mange af spørgsmålene drejede sig naturligvis om ulykken i Tjernobyl. Russeren indrømmede næsten, at de gamle kernekraftværker i Sovjet ikke havde samme standard som de vestlige, og at ulykken i Tjernobyl også skyldtes menneskelige fejl, hvorfor de var gået i gang med at sikre de gamle værker bedre og at sørge for en bedre uddannelse af de teknikere, der skal betjene værkerne. Der var planlagt bygget kernekraftværker i deres nye 5-års plan, og de havde ikke til hensigt at stoppe bygningen af dem, da han for det første mente, at kul og olie forurener for meget, og for det andet har de så store afstande i Sovjet, at transporten af brændsel er for besværlig.

Vi må så håbe, at Sovjetunionen vil efterleve disse forsikringer. Det tror jeg helt bestemt de vil, om ikke andet så for deres egen skyld.

Også problemerne i udviklingslandene vil på et eller andet tidspunkt komme til at ramme os alle. I nogle udviklingslande er rydning af regnskove et stort problem, hvor større og større områder vil blive til ufrugtbar ørken. Når jorden, hvor rydningen er sket, er blevet udpint af landbrugsdyrkning, bliver der ryddet mere skov med katastrofale følger for både dyr og mennesker. Her kan Danmark gøre sin indflydelse gældende gennem en dialog med de forskellige landes regeringer.

Det er med glæde, at Centrum-Demokraterne kan konstatere, at der i regeringen er fuld forståelse for, at forhandling og samarbejde mellem landene er vigtigt, hvis vi skal have succes med arbejdet for et renere miljø også her i Danmark.

Alt i alt bliver der gjort meget, men mere kan gøres, og Centrum-Demokraterne er helt overbevist om, at intet vil være uforsøgt fra dansk side.

Og så et lille hjertesuk til sidst: jeg vil ikke håbe, at miljødebatten går helt over gevind, så befolkningen efterhånden bliver led og ked af at høre om miljø. Det er problemet for alvorligt til. Vi må holde hovedet koldt og samarbejde for at løse problemerne om-

kring forureningen, både herhjemme og ude i verden.

Steffensen (KRF):

Det emne, vi i dag beskæftiger os med, er det af alle ordførere erkendt ikke bare kan begrænses til vore egne forhold. Det skal i høj grad tackles i kraft af, at vi er med i en række internationale fora, hvor vi skal gøre vores indflydelse gældende. Den opfattelse deler Kristeligt Folkeparti fuldt ud.

Der er i den periode, hvor regeringen har haft ansvaret for den miljøpolitik, der er ført, truffet flere konkrete aftaler i internationale fora om miljøbeskyttelse end formodentlig i nogen tidligere regerings tid.

Der kan bl.a. nævnes Londonkonventionen om forbud mod dumpning i det åbne hav. Der kan nævnes Parisaftalen om udledninger til de lavvandede havområder. Der kan nævnes Østersøkonventionen om nedbringelse af forureningen af Østersøen. Der kan nævnes aftalen om nedsættelse af svovlforureningen fra fossile brændsler og endelig aftalen om gensidig orientering om uheld vedrørende a-kraftværker.

Vi finder det naturligt, at Danmark først og fremmest forsøger at fremme og også opnå konkrete miljøforbedringer i disse fora. Her er vi vant til at have indflydelse, og her er vi vant til at kunne lade vores røst lyde. Det vil først og fremmest sige blandt de nordiske lande, men også i EF og i andre vestlige lande, ligesom vi, når det drejer sig om vores bistandsmæssige samarbejde og samhandelen med u-landene, kan opnå konkrete resultater.

En strategi, som miljøministeren efter vores opfattelse har haft succes med, er den såkaldte klubstrategi, hvor ministeren samler nogle lande til enighed om specifikke tiltag, f.eks. begrænsning af svovludslippet, og derudover presser flere lande med på grund af denne klubmentalitet.

Gennem kontakter og konsultationer med både nationale og internationale kolleger i disse fora vil ministeren kunne fremme og opnå mange konkrete miljøforbedrende foranstaltninger i det internationale samarbejde, ikke mindst hvis disse konsultationer og kontakter kunne resultere i traktatlignende stadfæstelser landene imellem med en passende forpligtelse over for hverandre.